अस्ताफला की अस्ते व फबनसाः डोण्। (टेपारि) चुण्मेरे
अस्म न ॰ अस्म करोति क-ड। (असकोट) बद्धभोजनकारके १रोगमेरे। ''कद्वादिक् चाद्यभुजां नराणां
चीणे कर्फे माक्तिपत्तहको। खितप्रहद्धः पवनान्तितोश्रिके क्षेत्रं चणाद्भस्य करोति यसात्। तस्मादसी
अस्म संज्ञकोऽभूद्रपे चितोऽयं पचते च धाळन्"। अस्म स्य सोपद्रकारिण नाइ "तुट्खे द्दाइ मूच्चांदीन् कत्वैवालश्रिक स्थान । प्रक्षाचना स्थान धालादीन् स चित्रं नायवेद्रभुवस्" आवत्र । अस्मे व द्वार्थं कन्। २ कडचौते
कृष्णे श्रिक के स्वरिः।

अस्तकूट ए॰ भक्तक्षे पर्वतभेदे काणि॰ ८१८॰। अस्तगन्धा स्त्री भक्षन इव भन्धोऽह्याः। रेणुकास्त्रगन्ध-इस्त्रे भावप्रः। स्त्रार्थे कं स्तर इत्तम्। तत्नेव जटा॰ अस्तगन्धिनी स्त्री भक्षन इव गन्धोऽस्त्रम्या व स्त्रस्तेन इति

ङीप्। रेषुकाक्षे गत्मद्रयो चनरः। भक्तगभेषः भक्त गर्भे यस्। श्रीतिगरको राजितिः श्किपिकशिंशपायास् कनरः। श्रेषुकाक्षगत्मद्रयो स्ती जटाधरः टाप।

भसाजावाल ५० वयनिष्द्रहे वयनिष्याह्ये हयापृ। भसातृल न० भया द्ववर्षत द्वन-विषये के का श्यासकूटे २ याश्चर्षये शहिमे च मेदिला

असान् तः भव-मिन्। (काइ) दन्धगोमग्रादिविकारे स्वनरः स्वस्य विकरे हते पने कारणं कान्ति वापः ११ स्व० स्वतः यद्या "महादेवोऽय तङ्गस मनोभवधरीर जम्। स्वादाय . स्वताक पुभूति वेपं तदाकरीत्। तेपग्रे वास्य स्वादाय स्वादाय तदा हरः। सगयोऽन्तरं के कार्नी विहाय विधिससातः"। तद्वारस्विधिवैद्या

भिष्मियार चन्द्रनाद्रिकं न धार्यं तद्क्तं की भें "वैदिके नंन्त्रे रिहतं चन्द्रनायुक्क मृ । तिर्यक्षयणात्रना धार्यं कान्तिषी स्वाभिषाणिः । प्रकृष्ठित चन्द्रनारी रिष्मे प्रवास्त्रे । दद्योत भष्मधन्त्राणी धती प्रकोधिक्कः । चन्द्रनाद्युपिर प्राक्षो धारयेष्ट्रका वैदिकम् । स्वीक्किकं चन्द्रनाद्यं प्रकाषे धारयेष्ट्रका वैदिकम् । स्वीक्किकं चन्द्रनाद्यं स्व भस्मोपिर न धारयेत् । भष्मवन्त्रनादी स्वामेश्यासे न विद्यते । चन्द्रनादीन्यतो स्वीकिकान्यं वाल न संग्रयः । उपरिष्टाचन्द्रनारे धितं स्वीकिकान्यं वाल न संग्रयः । उपरिष्टाचन्द्रनारे धितं स्वीकिकान्यं वाल न संग्रयः । उपरिष्टाचन्द्रनारे धितं स्वीकिकान्यं वाल न संग्रयः । स्वप्रकृष्णाया प्रकाप्ते : को नियारकः । सिष्ठण्ड्रधारणं मन्त्ररिक्तं स्वर्णी स्व कार्यस्थं । तद्रको विद्यप्तर्थं क्रित्रायां ''स्वावाः

बोक्तादिकैर्मन्ते धाँयं भक्षात्रपुराष्ट्रकम् । खन्यवा छे॰

क्रांच्यावद्रक्तसम्बद्धस्य वर्जोदिति । शिवधमे 'विन भ

क्षोक्तमार्गेष न धतं सन्प्रदूष । तस्य भिद्धि सने ।

क्रांच्या न भव्य यथा । मन्त्रसारस्थानिधी ति
पुराष्ट्रकं सदा ज्ञांचाँत् मन्त्रपूर्तन भक्षाना । मन्त्रेष स्तिनं

यः ज्ञांचाँत् परभागी भवेद्धरः । शिवाप्का तद्धारणं न

सिध्यति "विना भक्षात्रपुराष्ट्रेष विना स्ट्राच्यमाच्या ।

महादेवोऽचितो वेन न च तस्य फन्नपदः निद्धपुराष्ट्रप्र

भस्मरोहा स्त्री भवनि रोहत रह-वर्। दन्धिनायाम् राजनि॰।

भस्मविधवा प्रःभषान इत वेधी वेधनं यस कय्। कप्रै यहरः
भस्मसा थवा डाजनः। धर्नेषाजन्यशब्दातुकारे यजुः ११।८०
वेददी॰। [साति। साकत्येन भषाइयताकरणे।
भस्मसात् वेव्यः भषा कात्स्त्रींन सम्पद्धं करोति भसान्
भस्माचल प्रः कामइयस्थे गिरिभेरे काश्वितापुर दावाः।
भस्मासुर प्रः वस्तरभेरे। इति व्याते हकासुरे शिववरेण स्व यस्य शीनं करेण स्पृथित म भक्त भवतीति कथा
भागः १०।८८ वः। विषः श्व कप्रै तिकाः।

भसाह्य पु॰ भषा चाह्नयते सारूचे च स्वर्तते का+हो भा दीप्ती खदा॰ पर॰ काक ॰ खनिट । भाति खभासीत् वधी । प्रति+तुद्विपाखया । वि+यति+विधोशासने-खाः।दीर्भव तैनसपदाचानयवभेदः प्रकायत्र । स च जाने विभयत्यः

प्रकारः वित्। भावे खरु । भा
भा स्त्री भा-चर्ड टाए । दीप्तौ स्वनरः । िहा ४८। ६भाः ।
भाक्तीक प्रः भाव स्वजीकः । भावः पार्जके प्रविद्धे स्ट॰
भाक्तिट प्रः भया टीप्त्रपा क्षटित क्षट-क । (भेटकी) नत्स्य भेदे
राजवः । व्याः ८,८ १।८ भाः ।
भाकावि प्रःभां कर्चित कर्च-कि प्रयोः । टीप्तिकारके यत्व

भाक्ति पु॰भां कुर्चित कुर्चे-कि प्रषो॰। दीप्तिकारके यत॰
भाक्ति पु॰। १ पर्वतमेदे २ मत्स्यभेदे च (भेटकी) मेदि॰।
भाक्तीष पु॰ भानां टीप्तीनां कोष द्वा। सूर्ये किका॰।
भाक्ति कि॰ भक्तेः गौगदाइक्तेरागतः खन् । १ खौपचारिके
गौषप्रा हत्त्वा बोधिते ४ वें । भक्तस्याद्यस्य प्रण् । २ खन् ॰
सम्बन्धित कि॰। भक्तमन्त्रस्य नियतं दीयते वा खण् ।
१ भक्तसम्य दनसाधने १ एडुने । [सम्बदाये ।
भाक्तिक कि॰ भक्तसम्य नियतं टीयते ठक् । नियतभक्तदानु

भाषा विश्व भवा घीतमञ्ज कताः खाषा । भवाषाधि । भाग पुरम्ल-भावे घञ् ।भजने कमैं वि घञ् । २०६ वनरः